

„Megváltozott az emberekről alkotott véleményem”

CIKK | AUGUSZTUS 12, 2015 - 17:51 | BEKÜLDŐ: BODOLAI GYÖNGYI

Herczegh Anita, Sipos Márta és Áder János (Fotó: Bodolai Gyöngyi)

Diszkréten elegáns, barátságos, természetes, kellemes elbeszélgetni vele. Herczegh Anita asszonnyal férje, Áder János köztársasági elnök társaságában Énlakán Sipos Dénesné Szász Márta legszebb varrottasait bemutató kiállításon találkoztam.

Herczegh Anitáról sokan tudják, hogy három évtizeddel ezelőtt joghallgatóként lett a végzős egyetemista Áder János, a későbbi parlamenti elnök, európai parlamenti képviselő, ma Magyarország köztársasági elnökének a felesége. Négygyermekes édesanyaként korábban a Fővárosi Törvényszék Cégbíróságán ítélkezett, s munkáját Brüsszelbe költözésükkor önkéntesen függesztette fel. Elődei jótékonyági tevékenységét, a hagyományok ápolására irányuló törekvéseit folytatva különösen fontosnak tartja a fiatal tehetségek és az értük dolgozó szervezetek támogatását.

– **Mi szél hozta Énlakára?** – érdeklődtem.

– Közel 10 éve járunk ide, egyik rokonunk vett itt házat korábban, s annyi szépet és jót meséltek róla a családtagok, akik erre jártak, hogy mi is el akartunk jönni. S ha egyszer idejön az ember, nem szabadul a hely varázsától. Olyan nyugalmat, békességet áraszt ez a

falu, amivel fel tudunk tölteni, erőt tudunk gyűjteni. A legkisebb lányunk annyira szereti az állatokat, hogy korábban azt mondogatta: adjuk el a házunkat, és költözzünk Énlakára, ahonnan haza sem akart menni.

– A pihenéshez hozzátartoznak a kirándulások is?

– Az első években a környékkel ismerkedtünk, megtekintettük az útikönyv szerinti látnivalókat, s elmentünk Szovátára, a Gyimesekbe, Segesvárra, a Békási-szorosba, bejártuk a szokásos erdélyi útvonalakat. Mostanában is beiktatunk egy-egy kirándulós napot, s rendszeresen elmegyünk Gyergyószentmiklósról, a Szent Ferenc Alapítvány Szent Anna-otthonába, ahol meglátogatjuk a gyermekeket. Ám a hét igazából a pihenésről szól. Annyi a programunk egész évben, hogy szükségünk van néhány nap megnyugvásra, kikapcsolódásra, amihez nagyban hozzájárulnak az itt élők is, akik már az első látogatásunk alkalmával nagyon kedvesen fogadtak, és ennyi idő után talán mondhatom, hogy mára már szinte baráti viszonyba kerültünk.

– A bírói munkáról lemondva nehéz elnökefeleségnek lenni?

– Nagyon sok szépség van benne! Nem nehezebb, mint bárki másnak az élete – csak más. Néha, mint minden munkában, vannak olyan kötelességek, amelyeket nem kedvelek, de annyi többletet ad, annyi kellemes élményben van részem, amire korábban nem is gondoltam. Amíg nem volt a férjem ebben a tisztségben, addig hozzám is az jutott el, amit gyakran a média is sugall, hogy irigyek, önzők az emberek, nem figyelnek egymásra. Amióta rendezvények, egyesületek, nőegyletek meghívása nyomán eljutok kicsi falvakba, városokba, azt látom, hogy rengeteg önzetlenség, segíteni akarás van az emberekben. Nem azért, hogy népszerűek legyenek, hogy bevételre tegyenek szert, csak egyszerűen segíteni szeretnének embertársaikon. Gyűjtéseket szerveznek árvaházaknak, hajléktalanoknak és sorolhatnám tovább azokat a pozitív dolgokat, amelyekkel ebben a minőségemben találkoztam. Megváltozott, sokkal jobb lett az emberekről alkotott véleményem, mint korábban.

– Hiányzik-e az eredeti hivatás, mesterség?

– A munkámat most valaki más végzi, ugyanolyan lelkiismeretesen, mint ahogy én is tenném. A köztársasági elnök feleségeként, ami rengeteg meghívással, utazással jár, a bírói munkát nem tudnám végezni. Korábbi szakmámban pótolható vagyok, de a mostani

jótekonysági, karitatív, családsegítő, gyermekekre figyelő, művészetpártoló tevékenységem másra nem hárítható.

– Sipos Dénesné Szász Márta elhozta legszebb darabjait Énlakára. Milyen érzés volt ezeket a szép eredeti erdélyi mintákat felsorakoztató kiállítást megtekinteni?

– Aki Énlakán ismer engem, az tudja, hogy nagyra értékelem a népművészetet, a kézimunka mindenféle változatát, a hímzés mellett a fafaragást és sorolhatnám tovább. Értékelem azt, amikor becsülete van a munkának, s nemcsak a „dobd el, cseréld le” szemlélettel találkozom, hanem a munka, az idő, a befektetett energia értékével. Amellett a kiállítás azért érdekes és értékes, mert Sipos Márta az eredeti mintakincset kutatta fel, és ragaszkodott ahhoz, hogy ősi üzenetüket – hiszen a tulipánnak, a kígyónak, a napnak, a szívnek megvan a maga jelentése – eredeti formában őrizze meg és közvetítse. Ez a kiállítás azért is érdekes, mert nem régi hímzések, varrottasok gyűjteménye, amivel máshol találkozni lehet néha, hanem maga az élő hagyomány, kincs, amit tovább éltetnek. Élő népművészet, amire napjainkban nagy szükség van.

– Említette, hogy szívesen kézimunkázik.

– Közel sem ilyen művészi szinten, de nekem is szükségem van arra, hogy időnként valami kézzelfoghatót alkossak. Korszakaim vannak, valamikor sokat kötöttem, néha horgolok, hímezek, varrok, amiben az a fontos számomra, hogy egy tárgyat alkossak. Most is hoztam magammal horgolnivalót. Egy díszpárnára rózsamintát készítek, amit természetesen nem szeretnék egy lapon említeni ennek a kiállításnak a művészi színvonalon létrehozott munkáival. Csupán azért mondtam, mert aki kézimunkázik, az tudja, hogy mennyire időigényes, hónapokig tartó munka van egy-egy ilyen csodás alkotás mögött – mondta Áder Jánosné Herczegh Anita.